Falsuri M.V.i.R.

prof. George MORĂREL

În special la erori, falsurile la prima emisiune sunt deosebit de periculoase, fiind binecunoscut faptul că nu există, cel puțin teoretic, decât 100 de exemplare pentru fiecare eroare. Originalele apar foarte rar pe piață și când apar ele primesc același preț ca și falsurile, din lipsă de informație și de catalog specializat. Cea mai falsificată eroare este cea cu supratipar negru în loc de roșu la valoarea de 40 Bani/30 pfg. Considerându-se a fi eroarea cea mai prestigioasă, ea a fost falsificată în mai multe rânduri, fiecare falsificator având *stilul lui.*

Majoritatea zdrobitoare a falsurilor sunt obliterate. Falsificatorul cel mai interesant este cel la care falsurile se găsesc pe fragment de scrisoare, toate fragmentele fiind invariabil obliterate cu Bukarest, -5 DEC 917 06.

Când veți vedea această ștampilă pe un fragment de scrisoare, cu rara eroare, aduceți-vă neapărat aminte că este „ștampila falsului".

Din studiul falsurilor acestui „maestru" i-am putut deduce metoda de lucru. Falsificatorul a fost un om chibzuit. Nu a fabricat dintr-o dată o cantitate ca să o arunce pe piață. Falsurile supratiparelor au diferite poziții pe timbru, ceea ce denotă că ele au fost produse la diferite intervale de timp. Probabil atunci când avea o nevoie acută de bani. Falsurile au un aspect îngrijit, deosebit de tentante pe fragment de scrisoare, tocmai bune pentru a fi achiziționate de un colecționar generalist, care a auzit despre această eroare, dar nu are o informație precisă.

Un alt falsificator, mai puțin rafinat, a realizat falsuri „ce dau imediat de gândit": supratiparul este dezechilibrat, fiind vizibil înclinat spre stânga jos, de asemenea chenarul fiind mult deplasat spre stânga. Este de reținut că sunt totdeauna falsuri chenarele supratiparelor care au poziții exotice: fie că sunt înclinate, fie că sunt mult deplasate spre stânga, spre dreapta sau sus. La fel de important de remarcat este elementul că la majoritatea falsurilor supratiparul chenar nu este pe aceeași linie cu supratiparul valorii, așa cum se întâmplă la originale, supratiparul chenar fiind, deci, deplasat spre stânga sau spre dreapta în raport cu supratiparul valorii. Acestea sunt elemente noi de cercetare, care nu apar nici în binecunoscutul op „Șah falsurilor",

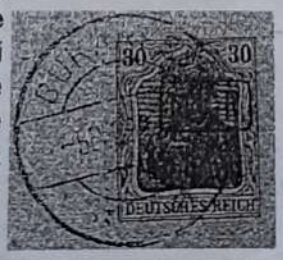

din 1937, datorat lui G.A.Schröder. A existat și un falsificator care a creat „manopere" deosebit de periculoase. Literele M.V.i.R. sunt aproape fără cusur, ceea ce nu este întotdeauna cazul. A reușit o lăudabilă literă „a" din goticul „Bani", aceasta fiind una dintre pietrele de încercare pe care mai toți falsificatorii n-au izbutit să o rezolve. N-a izbutit să rezolve însă un element pe care nici un falsificator nu a fost capabil să-l depășească: cifra „4" (40 Bani), în special piciorul cifrei „4", aceasta fiind cheia de depistare a falsurilor. La original, piciorul lui „4" este mai gros și ușor conic, pe când la fals este mai subțire și drept, semănând cu baza unui brad de Crăciun înfipt într-un postament; de asemenea, linia orizontală de la baza piciorului cifrei „4" este mai lungă și mai subțire la fals, iar spațiul interior format de partea de sus a cifrei „4" este mai mare la fals. Iată și alte elemente ajutătoare pentru depistarea falsurilor: la original, spațiul interior de sus și de jos format de litera „B" (Bani) au aceeași dimensiune, pe când la fals spațiul de sus este mai mare decât spațiul de jos; la fals, litera „B" din (Bani) este rotunjită în partea de jos, pe când la original partea de jos e colțuroasă, așa cum trebuie să arate un „B" cu trăsături gotice (și la celelalte litere din „Bani" lipsesc în mare parte trăsăturile ascuțite,gotice); la fals „n" (Bani) este mai subțire decât la original. Alte mici diferențe între original și fals pot fi descoperite la litera „B" (Bani), acestea fiind mai greu de descris, le veți depista ușor studiind cele două imagini de original și de fals.

40 Bani

Supratipar fals

În funcție de diferita poziție a chenarului față de cifra „30" din stânga și din dreapta timbrului am stabilit, în principal, următoarele tipuri de falsuri:

40 Bani

Supratipar original

- TIP I – colț dreapta chenar sub „3" (30)dreapta;
- TIP II – colț stânga chenar sub „3" (30)stânga;
- TIPIII – colț stânga chenar sub „0" (30)stânga;
- TIP IV – colț dreapta chenar sub „0" (30)dreapta;

- TIP V – colţ stânga chenar între „3" şi „0" (30)stânga
- TIP VI – colţ dreapta chenar între „3" şi „0" (30)dreapta;
- TIP VII – colţ stânga chenar deplasat la stânga (chenarul arată ca un supratipar deplasat la stânga);
- TIP VIII – colţ stânga chenar sub „3" (30) stânga, chenarul fiind înclinat spre stânga jos (aidoma unui vapor care se scufundă).

Comparaţie prin suprapunere originalul peste fals

Dacă veţi descoperi, la un moment dat, că în colecţie aveţi falsuri în loc de originale, nu fiţi trişti. În primul rând, acela era nivelul dumneavoastră filatelic la data achiziţionării, în al doilea rând, cam acesta este drumul şcolirii. Fără falsuri nu ar exista o trezire a conştiinţei filatelice. Falsurile au rostul lor, însă fenomenul trebuie ţinut sub control. Pentru mai multă încredere, folosiţi această tehnică: dacă eroarea oferită spre achiziţionare este pe un fragment, verificaţi dacă nu cumva are ştampila falsurilor, Bukarest, -5 DEC 917 06; verificaţi dacă supratiparul chenar este într-o poziţie excentrică; studiaţi cu lupa piciorul cifrei „4" (40 Bani) şi veţi avea deja o impresie destul de exactă despre piesa oferită; studiaţi caracterul literelor „M.V.i.R." şi comparaţi-l cu acela al unei piese obişnuite, cu chenar roşu; reveniţi la cifra „4" şi comparaţi spaţiul din interiorul cifrei „4" cu cel de la piesa obişnuită originală; continuaţi procesul de comparare pentru linia de bază a piciorului cifrei „4", pentru toate literele din „Bani", insistând pe mărimea spaţiilor din interiorul lui „B", pe studierea părţii de jos a lui „B", pe grosimea lui „n", pe caracterul gotic al literelor, dar şi pe alte amănunte legate de litera „B".

Falsuri există, la valoarea de 40 Bani/30 pfg, nu numai la eroarea cu supratipar negru, dar şi la valoarea obişnuită, cu chenar roşu. De obicei, falsurile apar ştampilate cu Bukarest. Un element esenţial în expertiză îl reprezintă culoarea supratiparului chenar, care la falsuri este de un roşu închis. Un ochi avizat va descoperi multe neconcordanţe la literele „M.V.i.R.", în special la „M", al cărui picior stâng este puţin strâmb, la „V" care prezintă bastoane oarecum neregulate, dar şi la supratiparul valoare „40 Bani" destul de primitiv executat. Şi aici întâlnim falsuri pe fragment. Exegeza de până acum (G.A.Schroder, Kiriac Dragomir) menţionează că toată această gamă de falsuri a fost executată la Bucureşti.

Desigur, falsuri există la aproape toate emisiunile M.V.i.R. imprimate la Bucureşti. O prezentare detaliată a acestei chestiuni o vor putea găsi colecţionarii de M.V.i.R. în catalogul specializat care, cu voia lui Dumnezeu, va apare la sfârşitul lui 2007.

Piese filatelice rare

Valentin ENACHI

Indiferent de tematică, piesele filatelice rare fac cinste şi înnobilează orice colecţie. Înglobarea în cadrul acesteia, a unor raritaţi filatelice cu caracter general, o completează tocmai cu ceea ce îi lipseşte. O piesă rară îi infuzează atractivitate şi duce la dispariţia monotoniei caracteristică unei activităţi unilaterale. Ea va fi privită întotdeauna cu drag şi cu o satisfacţie deosebită că o avem în colecţie. Este foarte greşit şi dăunător să considerăm ca piese filatelice rare numai pe cele menţionate în cataloagele de specialitate, deoarece atâta timp cât ele există în realitate nu pot fi ignorate. În cataloage au fost evidenţiate doar piesele descoperite până la data tipăririi lor şi reprezintă, de regulă, o contribuţie relativă a autorului. De aceea, este absolut necesar ca orice descoperire filatelică să fie adusă la cunoştinţă. Plicurile „prima zi a emisiunii", specimenele, erorile, varietăţile, ştampilele speciale şi în general orice piesă filatelică ieşită din cadrul comun al unei emisiuni constituie o piesă rară. Valoarea unei asemenea piese este dată, de regulă, de tirajul existent, tiraj ce influenţează hotărâtor asupra cererii şi ofertei. Piesele foarte rare, inclusiv cele cu caracter de unicat, au în acelaşi timp şi o valoare relativ inestimabilă, valoare lăsată la latitudinea colecţionarilor, prin indicarea în cataloage a recomandării de a se folosi „preţul de amator". O piesă filatelică foarte rară, cu caracter de unicat, este şi plicul filatelic „prima zi a emisiunii" editat de Ungaria în anul 1949 cu tematica *Puşkin*. Este, de fapt, un specimen care a şi circulat prin poşta din Ungaria şi România. Iniţial, a fost prezentat un model de plic filatelic „prima zi a emisiunii" pe care s-au aplicat cele două colite (dantelată şi nedantelată), plus timbrul dantelat cu aceeaşi tematică. În scopuri comerciale, însă, s-a hotărât ca în locul unui plic filatelic să se facă trei plicuri filatelice, fiecare având aplicat pe el numai câte un timbru sau coliţă.

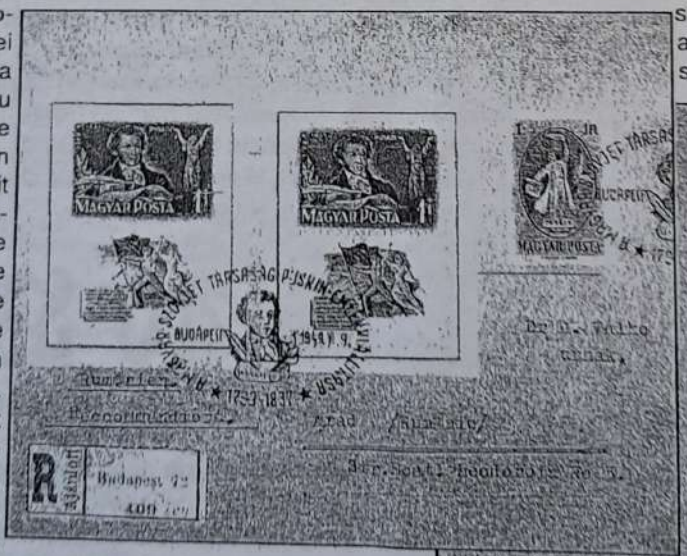

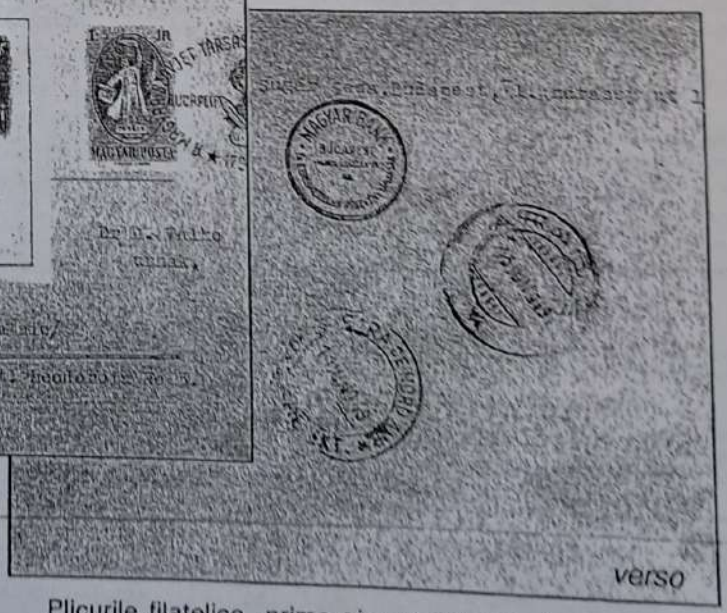

Plicurile filatelice „prima zi a emisiunii", deşi au putere circulatorie totuşi sunt ţinute de colecţionari necirculate (pentru că au un tiraj foarte mic şi trimiterea lor prin poştă prezintă riscul deteriorării sau al pierderii).

În ce priveşte plicul filatelic „prima zi a emisiunii" cu tematica *Puşkin*, menţionat mai sus, pe lângă faptul că este un SPECIMEN a şi circulat prin poştă (timbrele având putere circulatorie) şi, deoarece nu se cunosc alte exemplare identice, are caracter de UNICAT cu o valoare deosebită.